

Anna Leciejewiczowa

Kozów, pow. Lubsko

Informator Archeologiczny : badania 8, 34-35

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOSCIELEC KUJAWSKI, pow. Inowrocław
Stanowisko 16

Ekspedycja Kujawska Katedry
Archeologii Uniwersytetu im.
Adama Mickiewicza w Poznaniu

Badania prowadzili: dr Aleksandra Cofta-Broniewska i mgr Aleksander Koško. Finansowała Katedra Archeologii UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osady kultury lendzielskiej i kultury prapolskiej z fazy E. Cmentarzyska kultury łużyckiej oraz kultury prapolskiej z fazy B/C.

Badania o charakterze ratowniczym objęły powierzchnię około 3 arów, na której odkryto 60 obiektów /w większości dolki postłupowe/ zróżnicowanych funkcjonalnie i chronologicznie. Poszczególne fazy zasiedlenia reprezentują m.in. następujące obiekty:

Kultura lendzielska: chata trapezowata wraz z zespołem jam związanych z szerszą częścią trapezu.

Kultura amfor kulistych: półziemianka.

Kultura prapolska: 3 jamy o bliższej nieokreślonej funkcji i dolki postłupowe.

Poszerzono także informację odnośnie poprzednio odkrywanych tu przypadkowo grobów kultury łużyckiej i kultury prapolskiej ze starszych faz wczesnego średniowiecza. Obie te nekropole leżące na kulminacji cyplowatego wyniesienia uległy najszerzej dewastacji.

KOZÓW, pow. Lubsko

Zakład Archeologii Nadodrza
Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Anna Leciejewiczowa. Finansowała PRN w Lubsku. Drugi sezon badań. Kultury amfor kulistych.

Prace wykopaliskowe miały na celu uchwycenie zachodniej granicy osady, której fragment przebadano w ubiegłym roku ustalając przypuszczalny jej zasięg od wschodu i południa. Założono trzy wykopy sondażowe szerokości 1 m, długości 20 m każdy, rozmieszczone na osi wschód-zachód w odległości 10 m jeden od drugiego. W pierwszym z nich, położonym najbliżej przestrzeni badanej w zeszłym roku, pod cienką warstwą kulturową odsłonięto trzy niegłębokie jamy w których znaleziono drobne fragmenty naczyń i wyroby krzemienne. W dru-

gim stwierdzono tylko nikły ślad warstwy kulturowej z nielicznymi materiałami ruchomymi. Trzeci, najdalszy nie zawierał żadnych śladów osadnictwa. Sporo ułamków ceramiki i krzemieni przyniósł natomiast wykop czwarty o charakterze ratowniczym założony w centrum stanowiska w związku z eksploatacją piasku przez miejscową ludność.

Tegoroczne prace pozwoliły ustalić, iż na zachodnim stoku wyniesienia nad Wodrą istniała przez krótki zapewne czas niewielka osada ludności kultury amfor kulistych. Powstała ona prawdopodobnie w późnej fazie rozwojowej tej kultury, odkryty bowiem materiał ruchomy zdradza wyraźne wpływy zachodnie środowiska hawelańskiego. Zdaje się on również wskazywać, iż wielokrotnie cytowane w literaturze ślady osadnictwa tzw. grupy górskiej na tym stanowisku w rzeczywistości wiążą się z odkrytym zespołem amfor kulistych.

Nie przewiduje się kontynuacji badań na tym stanowisku.

KRAKÓW BARYCZ
Stanowisko 1000 m

Muzeum Żup Krakowskich
w Wieliczce

Badania prowadziła mgr Krystyna Lenarczyk. Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna.

Badania miały charakter ratowniczy, ponieważ stanowisko zlokalizowane jest na wzgórzu, którego podłoże jest terenem obecnej eksploatacji soli. Część wzgórza /a także stanowiska/ została zniszczona przez zapadnięcie się obszaru nad polem eksploatacyjnym.

Przebadano powierzchnię 75 m² odkrywając trzy jamy zawierające dużą ilość materiału zabytkowego. Jest to głównie ceramika, przeważnie w drobnych fragmentach, m.in. ułamki charakterystycznych, kończystych kubków solowarskich kultury lendzielskiej. Znaleziono także małe naczynie - czerpak z późniejszego okresu.

Prócz tego w jamach znajdowała się duża ilość krzemieni - głównie drobnych wiórków - zbrojników, natrafiono także na jeden fragment dużego narzędzia krzemiennego.

Dwie jamy zawierały ślady spalonych kości zwierzęcych.

Na podstawie uzyskanych materiałów można twierdzić, że stanowisko datowane jest na środkowy okres neolitu, ale występują także zabytki z III okresu neolitu i wczesnej epoki brązu.